

LISTY SVĚTÉHO FRANTIŠKA

*Hospodin nech ti
udelí pokoja!*

Nihil Obstat:

FR. MARTINIANUS KRAJCIR, O.F.M.
Censor.

Imprimi Potest:

FR. RAPHAEL CHONTA, O.F.M.
Min. Prov. Com.

Imprimatur:

✠ HUGH C. BOYLE, D. D.
Bishop of Pittsburgh

May, 1948.

Copyright- 1948 by Slovak Franciscan Fathers
Pittsburgh 2, Pa.

HOSPODIN NECH TI UDELI POKOJA!

Napísal:
P. IZIDOR DOBROVODSKÝ, O.F.M.

Nákladom:
SLOVENSKÝCH FRANTIŠKÁNOV V AMERIKE
232 S. Home Avenue,
Pittsburgh 2, Pa.

POŽEHNANIE SVÄTÉHO FRANTIŠKA

**Požehnaj t'a Hospodin a och-
raňuj t'a! Nech ti ukáže Ho-
spodin tvár svoju a nech sa
smiluje nad tebou! Nech obrá-
ti Hospodin tvár svoju k tebe
a nech ti udelí pokoja! Hospo-
din požehnaj t'a! Amen.**

L

POKOJ ĽUĎOM DOBREJ VÔLE!

Len čo sa Kristus Pán narodil, už sa ozvaly nebesá Božej chvály a blahoprania: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!" (Luk. 2, 14.)

Nie ľudia sa ozvali chválospevom, ale duchovia nebeskí. Anjeli, nebeskí sluhovia, vidia nesmierné dobrodenie Božie: Syn Boží, od večnosti od Otca pochádzajúci, berie na seba podobu sluhovskú, jako opravdivý človek, jako biedné dieťa sa narodí . . . nad tým až údivom žasnú.

Otec nebeský, Pán neba i zeme, chce pomôcť biednemu človečenstvu, ktoré sa zahralo na smutných pánov: na pánov neposlušnosti, hriechu, nevďačnosti, biedy a zkazy.

Otec nebeský, večný Pán, chce pomôcť malému a časnému pánu pominuteľného sveta, a preto posíla svojho Syna, ktorý sa v kráľovstve židovskom, v Palestíne narodil.

Otec nebeský, ktorého milosrdenstvo nemá hraníc, posíla svojho Syna na zem, aby skrze Neho sme mali otvorený dôkaz: "Nekonečného milosrdenstva Božieho."

Otec nebeský, ktorý je najspravodlivejší, chce preukázať svoju spravodlivosť: "Skrze svojho Syna".

Otec nebeský, ktorý je najsvätejší, posíla svojho Syna, aby skrze Syna videlo ľudstvo: "Jak svätý život má viesť."

Človek vo svojej duševnej i telesnej biede nevedel

si pomôcť, prichádza Syn Boží, aby biednemu človečenstvu pomohol a priviedol ho na tú výšku, na tú dôstojnosť, z ktorej ľahkovážne vypadol: "Na dôstojnosť dietok Božích a dedičov kráľovstva nebeského."

Tieto a iné dobrodenia vidia anjeli, preto prespevujú chválospev: "Sláva Bohu na výsostiach!"

A kde je ľudský spev?

Kde je spev: veľkňazov, kňazov, zákonníkov, farizejov, učencov, boháčov, remeselníkov, majiteľov, robotníkov, chudobných a biednych?

Kde je chválospev: Herodesa kráľa, panovníkov, kniežat a úradníkov? . . .

Aby niekto zbadal dobrodenia Božie a ich oslavoval, k tomu je potrebný silný základ: *úprimná, silná, dobrá vôľa*, — na ktorej spočíva pokoj duše.

Len čo sa Kristus narodil, anjeli ohlasovali nám cestu, ktorou máme kráčať a to: *Skrze Ježiša Krista mať dobrú vôľu a pokoj duševný*.

A ktorí to boli ľudia dobrej vôle? — Panna Mária, sv. Jozef, sv. Joachim a sv. Anna, pastieri, Traja králi, Simeon, Anna a ešte niektorí. Slovom: len malá hŕstka ľudí, ale veľmi cenných ľudí.

Čo robili ľudia zlej vôle? — Herodes zúril, Jeruzalem sa zľakol, kňazi, zákonníci a farizeji zemskeho panovníka čakali, a ľud blúdil v tom, jakého Messiaša mu predstavovali. Týchto nenasleduj!

Id' za Kristom! Maj: "Pokoj ľudom dobrej vôle!"

II.

SV. FRANTIŠEK A POKOJ.

Kristus Pán vtedy prišiel na svet, keď vyvolený národ očakával mocného panovníka sveta v osobe Mesiaša, keď rímsky národ bol na vrchole svojej moci a slávy, keď iné národy trpely kruté poddanstvo moci a duševnej tmy pohanstva.

Slovom: jedni boli zahrúžení do moci hmoty, a druhí do biedy. Ani hmota, ani bieda nikoho neuspokojovala. Čakali východisko!

V tomto hmotnom a duševne biednom rozpoložení ľudstva prichádza Kristus. Ako prichádza?

Prichádza, keď sa splnilo proroctvo Jakubovo: "Nebude odňatá berla od Judu a jeho bedier, dokiaľ nepríde Ten, ktorý má byť poslaný, a On bude očakávanie národov." (I. Mojž. 49, 10.)

Prichádza, keď kráľovský rod Dávida kráľ'a nemal ani moci, ani hodnoty, ani majetku. Slovom: potomci Dávida kráľ'a len meno nosili svojej zaniklej slávy. Boli oni chudobní a jednoduchí.

V tomto čase prichádza Pán Ježiš, potomok slávneho rodu Dávidovho. Panna Mária a sv. Jozef boli z kráľovského rodu kráľ'a Dávida, ale dom Dávidov sa rozpadol a jeho sláva vyhasla. Panna Mária bola chudobná manželka chudobného remeselníka sv. Jozefa.

V tomto čase Syn Boží poslúchne Otca nebeského, zanechá krásu a slávu nebeskú, vezme na seba podobu

biedneho človeka a narodí sa jako neslávny potomok Dávida kráľa.

Prečo to urobil? Nech nám o tom rozpráva sv. Pavel: "Lebo znáte milosť Pána nášho Ježiša Krista, že pre vás stal sa chudobným, hoci bol bohatý, aby ste zbohatli z jeho chudoby." (II. Kor. 8, 9.)

Poznámka 9. veršu: "Kristus bol taký chudobný na majetky svetské, že nemal si kde hlavu skloniť, aby nám zaopatril bohatstvá duchovné."

Bohatí a chudobní, mocní a slabí, — v Kristu nech je naša moc a bohatstvo. Túto cestu nám naznačil a vyšľapal miláčik našich duší Kristus Pán. Máš úprimnú a dobrú vôľu? Nasleduj Pána!

Sv. František z Assisi pochádzal z majetných rodičov, bol synom zámožného kupca. Bol široko známym, vodcom a obdivovateľom mládeže assiskej a v dobrom hojnom postavení.

Žil ku koncu XII. storočia a začiatkom XIII. storočia, keď pomery podobaly sa pomerom v dobe Kristovho narodenia.

Panovala hmota, svetskí a cirkevní hodnostári pretekali sa o moc, mestá bojovaly s mestami, šľachtici boli v nepriateľstve s mešťanmi, boháči mali nerozumenia s chudobnými. Vtedy svetu hrozil zánik, rozklad.

V dobe Kristovho príchodu čakali Messiasa, ale dl'a svojich chůtok, — teraz vedeli, že Ježiš prišiel na svet, ale nechceli žiť dl'a Neho.

Prozreteľnosť Božia za svoj nástroj vyvolila si sv.

Františka, aby poblúdilých priviedol k správne mu životu.

Sv. František prijal svoje povolanie a uskutočnil ho tak, že nasledoval svojho chudobného Majstra. Odriekol sa svojho majetku a stal sa chudobným. František bol veľmi známym pred bohatými, — ale bol aj známym pred chudobnými. Nasledovaním chudobného Majstra dal poučenia bohatým, aby boli milosrdní ku chudobným a tiež aby sa starali o nepominuteľné bohatstvá; sbieraním a živením sa z almužny, dal chudobným poučenia, aby boli statoční a trpezliví a tak si nadobúdali zásluny života večného.

Sv. František verne nasledoval Krista Pána a tak obdržal krásné oslovenie od samého Spasiteľa: “Milý služobníku Františku!”

Jak veľkým a milým musel byť pred Kristom Pánom sv. František, dôkazom toho je toto: “Svojich svätých päť rán vtlačil do tela sv. Františka.”

Týmto svet dostal v podobe sv. Františka druhého, viditeľného Krista.

Prečo? Dl’a slov sv. Písma: “Aby sa život Ježiša Krista objavoval v nás.”

Sv. František, verný služobník Krista Pána, ohlasoval posolstvo svojho Majstra: “Pokoj ľuďom dobrej vôle!”

Heslom svojim: “Pokoj a dobro!” napomínal: majetných, chudobných, šľachticov, jednoduchých, mešťanov, dedinčanov, svetských i cirkevných hodnostárov.

O svojom pozdrave píše nasledovne: “Pozdrav tento zjavil mi Pán, aby sme hovorili: Pán nech ti udelí

pokoja!" (Záveť sv. Františka.)

Svojim bratom káže: "Do ktoréhokol'vek domu vojdú, najprv nech povedia: Pokoj domu tomuto!" (Regula III. hlava.)

Sv. František hlásal pokoj a vedel vplývať pokojom svojho Majstra na: šľachticov, na bohatých, na mocných a na chudobných, keď sa ich mysle uspokojily.

Sv. František a jeho duchovní synovia zachránili od zkazy XIII. storočie a nasledujúce stáročia.

Čo sa deje teraz v 20. storočí? Dejiny sa opakujú: kapitalizmus válči s kapitalizmom, mocnári sa pretekajú o moc a chudobný človek bojuje, trpí, znáša.

Bojíme sa, čo bude so svetom, čo bude z nás? Vidíme: nielen národy bojujú proti národom, ale už bratia . . . proti bratom . . . !

Mocnári sveta hádžu do sveta milé slovo "pokoj", ale bez Pána Boha, bez spravodlivosti Kristovej, — a tak sa pokoj uskutočniť nedá.

Sv. Otec Pius XII., biskupské sbory a mocnári dobrej vôle prosia, snažia sa o pokoj, ale ich dobrá snaha ešte nenarazila o pokojné mysle mocnárov.

Sv. Františku, terajšie 20. storočie Teba veľmi potrebuje! Potrebuje Tvojho chudobného ducha Kristovho, aby mocnári uznali moc Božiu a ju nasledovali, — aby chudobní v bázni Božej a statočnosti žili.

Svet potrebuje ducha sv. Františka a preto voláme: "Svätý Františku, príd' Ty, alebo Tebe podobný!"

Prosíme vrúcne: "Pane Ježišu Kriste, ktorý si pri vzmáňajúcej sa náboženskej ľahostajnosti, k rozpále-

niu srdc našich ohňom lásky svojej v tele blahoslaveného Otca nášho Františka sväté rany umučenia Svojho obnoviť ráčil: udel' nám milostive, aby sme skrze zásluhy a orodovanie jeho, svoje kríže ochotne nosili a hodné ovocie pokánia činili. Ktorý žiješ a kráľuješ na veky vekov. Amen.”

Obnovu začnime najprv my a potom svojim duchom pokoja pomáhajme iným.

K tomuto si prosme úprimne požehnanie sv. Františka: “Požehnaj ťa Hospodin a ochraňuj ťa! Nech ti Hospodin ukáže tvár Svoju a nech sa smiluje nad tebou! Nech obráti Hospodin tvár Svoju k tebe a nech ti udelí pokoja! Hospodin požehnaj ťa! Amen.”

III.

UČENÍCI PÁNA A POKOJ.

Porovnajme miesta sv. Písma o pokoji. Kristus Pán aj 12. apoštolom aj 72. učeníkom dal rozkaz, aby *pokoj ohlasovali*.

Pozorne si prečítajte túto čiastku sv. Písma, ktorá bola daná *apoštolom*: "Raz svolal svojich dvanásť učeníkov a dal im moc nad nečistými duchami, aby ich vyháňali a uzdravovali veľiký neduh a veľikú nemoc. A mená dvanástich apoštolov sú tieto: Prvý Šimon, ktorý sa volá Peter, a jeho brat Ondrej. Jakub Zebedejov a jeho brat Ján; Filip a Bartolomej; Tomáš a Matúš, mýtnik; Jakub Alfejov a Tadej. Šimon Chananejský a Judáš Iškariotský, ktorý ho i zradil. Týchto dvanástich poslal Ježiš a prikazoval im a riekol: Na cestu k pohanom nezabočujte, a do miest samaritánskych nevchádzajte, ale id'te radšej k ovciam, ktoré sa potratily z domu Izraelovho. A idúcky kážte a riekajte: Priblížilo sa kráľovstvo nebeské. Nemocných uzdravujte, mŕtvých krieste, prašivých očisťujte, diablov vyhánajte; darmo ste dostali, darmo dávajte. Nemajte zlata, ani striebra, ani peňazí vo svojich opaskoch; nie kapsy na ceste, ani dvojho oblečenia, ani obuvi, ani paličky, lebo hoden je robotník svojho pokrmu. A do ktoréhokolvek mesta alebo mestečka vôjdete, dopytujte sa, *kto je v ňom hodný*, a tam zastaňte, kým neodídete. A keď vôjdete do domu, pozdravte ho a rieknite: *Pokoj tomuto domu! A jestliže ten dom bude hoden, váš pokoj príde naň, ale jestli nebude hoden,*

váš pokoj navráti sa k vám. A ktokol'vek vás neprijme a nebude počúvať vašich rečí, keď vyjdete von z domu alebo mesta, otraste si prach s nôh; veru, povedám vám: znesiteľnejšie bude na súdny deň zemi Sodomčanov a Gomorčanov, nežli tomu mestu." (Mat. 10, 1—15.)

Tiež si pozorne prečítajte nasledujúcu čiastku sv. Písma, ktorá bola daná *učeníkovi*: "A potom vyznačil Pán i iných dvaasedemdesiat, a poslal ich po dvoch pred svojou tvárou do každého mesta a miesta, kam mal sám prísť. A riekol im: Žatva je síce veľká, ale robotníkov málo. Proste teda Pána žatvy, aby poslal robotníkov do svojej žatvy. Id'te; hľ'a, ja vás posielam ako baránkov medzi vlkov. Nenoste mešca, ani kapsy, ani obuvi, a nikoho na ceste nepozdravujte. Do ktoréhokol'vek domu vôjdete, najprv povedzte: *pokoj tomuto domu! A jestli tam bude syn pokoja, spočinie na ňom váš pokoj, jestli však nie, vráti sa k vám.* A v tom dome zostaňte, jedzte a pite, čo u nich je; lebo hoden je robotník svojej mzdy. Neprechádzajte z domu do domu. A do ktoréhokol'vek mesta vojdete a prijmú vás, jedzte, čo sa vám predloží; a uzdravujte nemocných, ktorí sú v ňom, a povedzte im: Priblížilo sa k vám kráľ'ovstvo Božie. Ale do ktoréhokol'vek mesta vojdete a neprijmú vás: keď vyjdete na jeho ulice, povedzte: I prach z vášho mesta, ktorý sa ulepil na nás, utreme si o vás; to však vedzte, že sa priblížilo kráľ'ovstvo Božie. Povedám vám, že ten deň ľ'ahšie bude Sodomčanom, nežli tomu mestu." (Luk. 10,1-12.)

Stretáme sa s výrazom: "*Kto je v ňom hodný*"

(Mat. 10, 11.) — vysvetlenie 11. veršu: “Kto si zná vážiť duchovné veci.”

Stretáme sa i s druhým výrazom: “*A jestli tam bude syn pokoja*” (Luk. 10, 6.) — vysvetlenie 6. veršu: “Syn pokoja znamená človeka dobrej vôle, súceho pre kráľovstvo Božie.”

Kristus, apoštolovia, Cirkev svätá stavajú: “Pokoj ľuďom dobrej vôle!”

IV.

POKOJ VÁM!

Pán Ježiš vstal z mŕtvych a už sa predstavoval pozdravom: "Pokoj vám!"

Pri Jeho príchode na svet, nebeskí duchovia ohlasovali: "Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!" (Luk. 2, 14.) Nebesá vydávaly svedectvá o Jeho pokoja milovnom poslaní.

Pán Ježiš poslať apoštolov kázať a hovorí im: "A keď vôjdete do domu, pozdravte ho a rieknite: Pokoj tomuto domu!" (Mat. 10, 12.)

Ďalej: "A potom vyznačil Pán i iných dvaasedemdesiat a poslal ich po dvoch pred svojou tvárou do každého mesta a miesta, kam mal sám prísť." (Luk. 10, 1.) Potom im prikázal: "Do ktoréhokoľvek domu vojdete, najprv pozdravte: pokoj tomuto domu!" (Luk. 10, 5.)

Tu Pán Ježiš vydáva svedectvo: o Jeho pokoja milovnom učení.

Keď vstal z mŕtvych, On dal svedectvo o svojom pokojamilovnom poslaní a učení svojim pozdravom: "Pokoj vám!"

Apoštolovia boli utrápení a ustarostení udalosťami Veľkého týždňa, strachom trnuli pred židmi, v miestnosti Poslednej večery boli ukrytí a tu sa im zjaví Pán Ježiš, pozdraví ich: "Pokoj vám!"

Otúžme sa o tom slovami sv. Písma. Emauzským dvom učeníkom zjavil sa Pán Ježiš ako počestný a oni Ho spoznali až pri lámaní chleba. Nech nám hovorí

d'alej sv. Písmo: "I vstali v tú istú hodinu a vrátili sa do Jeruzalema, a našli shromaždených jedenásť (apoštolov) i tých, ktorí boli s nimi, hovoriacich: Vstal Pán opravdu a zjavil sa Šimonovi. I oni rozprávali, čo sa stalo na ceste a jako ho poznali pri lámaní chleba. A keď toto rozprávali, stál Ježiš uprostred nich a riekol im: *Pokoj vám!* Ja som to, nebojte sa! Ale oni naľakali sa a prestrašení domnievali sa, že vidia ducha. I riekol im: Čo ste splašení a povstávajú vám pochybnosti v srdciach? Vid'te moje ruky a nohy, že ja som to! Omakajte ma a vid'te, lebo duch nemá tela a kostí, jako v'ídíte, že ja mám. A keď to povedal, ukázal im ruky a nohy. A keď oni ešte neverili a divili sa od radosti, riekol: Máte tu niečo zajesť? A oni podali mu kus pečenej ryby a plášť medu. A keď si zajedol pred nimi, vzal ostatky a dal im." (Luk. 24, 33—43.)

Sv. Ján, miláček Pána, podáva nám potvrdzujúce svedectvo: "A keď bol večer toho prvého dňa v týždni, a dvere byly zatvorené, kde učeníci boli shromaždení zo strachu pred židmi, prišiel Ježiš a stal si uprostred nich a riekol im: Pokoj vám! A keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Zaradovali sa teda učeníci, že videli Pána." (Ján 20, 19—20.)

Pozri sa do duše apoštolov a učeníkov Pána — báli sa a sa schovali, strachovali sa pred židmi, — báli sa utrpenia a smrti, — hrôzou bolo naplnené ich srdce, čo prinesie im budúcnosť, — báli sa ľudí, lebo ich poznali, — hlava im hučala od všelijakých myšlienok a predstáv, — pochybnosti ich smietaly: o Majstrovi, o

Jeho učení, o Jeho moci, o Jeho sláve atď' . . .

Pán Ježiš, ako opravdivý Syn Boží, On vedel, čo sa v ich ľudskej duši a v ich shromaždení odohráva! A preto chcel ich presvedčiť a utvrdiť: v Jeho Božskom poslaní a učení, — zjavil sa im hneď po svojom z mŕtvychvstaní.

Veľmi to potrebovala ich ľudská duša, ich ľudské smýšľanie a chovanie, aby sa presvedčili o Božskom pôvode a poslaní Pána Ježiša.

Svojim najväčším zázrakom, svojim z mŕtvychstaním dokázal Pán Ježiš, že On premohol: smrť, hriech a svet. Pán Ježiš je nepremožiteľným víťazom.

Jak je dobre, že máme takého mocného Pána, ktorý aj teraz ohlasuje pobúrenému svetu a svedomiu: "Pokoj vám!" — Prijmime Ho a nasledujme Ho!

V.

POKOJ A VIERA.

Nakoľko je pokoj Kristov potrebný, vysvitá to z Jeho božských slov: “Pokoj vám zanechávam, *svoj pokoj vám dávam*; nie jako svet dáva, ja vám ho dávam. Nermúť sa srdce vaše, ani sa nestrachuj.” (Ján 14, 27.)

Čo nám dal svet? Čo nám dal hriech? Čo nám daly náruživosti? Pokoj, lahodnosti nám sl'ubovaly, ale zmätok, nepokoj nám 'darovali.

Srdce naše bolo vo zmätku . . . v nepokoji . ale po Kristu sme sa opravdive našli, vyrovnali a uspokojili.

Na sebe 'sme zkúsili: jak veľkým pokladom je pokoj Kristov! V tomto duchu pokoja pozerajme na seba a na iných.

Pán Ježiš do roztrpčených myslí, do nespokojných srdc a nálad apoštolov prial: “Pokoj vám!”

Keď už pokoj Pána prijali a sa uspokojili, dal im svoje poslanie: “Id'te po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu; kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; a kto neuverí, bude zatratený.” (Mark. 16, 15—16.)

Sv. Písmo nám predstavuje tento obraz: “Jedenásti učeníci ale odišli do Galilejska na horu, kde im Ježiš ustanovil. A keď ho uzreli, klaňali sa mu, ale niektorí pochybovali. Tu pristúpil Ježiš, mluvil k nim a riekol: Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi; id'te teda, učte všetky národy, a krstite ich: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého; učte ich zachovávať všetko,

čokoľvek som vám prikázal. A hl'a, ja som 's vami po všetky dni, až do skončenia sveta." (Mat. 28, 16-20.)

Apoštolovia, keď už mali pokoj Kristov, išli ohlasovať pravú vieru Kristovu. A jako ich prijali? V ktorých srdciach panoval: pokoj a dobrá vôľ'a, tam ich prijali, — a v ktorých srdciach panoval: nepokoj, zlá vôľ'a, pýcha, náruživosti, tam sa im sprotivili.

Obraz roztržitého a nespokojného srdca v Emauských učeníkoch. Hovorili: "No my sme úfali, že on vykúpi Izraela, ale teraz je tomu všetkému dnes tretí deň, čo sa to stalo." (Luk. 24, 21.):

Pán Ježiš ich karhá, ale dáva im dôkazy: "Tedy on riekol im: Ó, nesmyselní a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo mluvíli proroci! Či nebolo treba Kristu toto trpieť a tak vôjsť do svojej slávy? A počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im všetky Písma, ktoré boli o ňom." (Luk. 24, 25—27.)

Ich presvedčený pokoj: "I hovorili medzi sebou: Či naše srdce nehořelo v nás, keď mluvil na ceste a otváral nám Písma?" (Luk. 24, 32.)

Mnohé obrazy pyšného a nepoddajného srdca daly by sa vybrať zo svätého Písma, ale pre krátkosť miesta vyberme si: nepriateľov sv. Štefana, prvého mučeníka. On im hovoril: "Tvrdosijní a neobrezaných srdc a ušú, vy sa vždycky protivíte Duchu Svätému, jako vaši otcovia, tak aj vy. Ktorého z prorokov neprenasledovali vaši otcovia? Ba pozabíjali tých, ktorí predzvestovali príchod Spravodlivého, ktorého zradcami a vrahmi vy ste sa stali teraz." (Sk. ap. 7, 51—53.)

Odpoveď na jeho slová bola zlosť: "A keď to po-

čuli, pukali sa (od 'hnevu) vo svojich srdciach a škripali zubami na neho." (Sk. ap. 7, 54.)

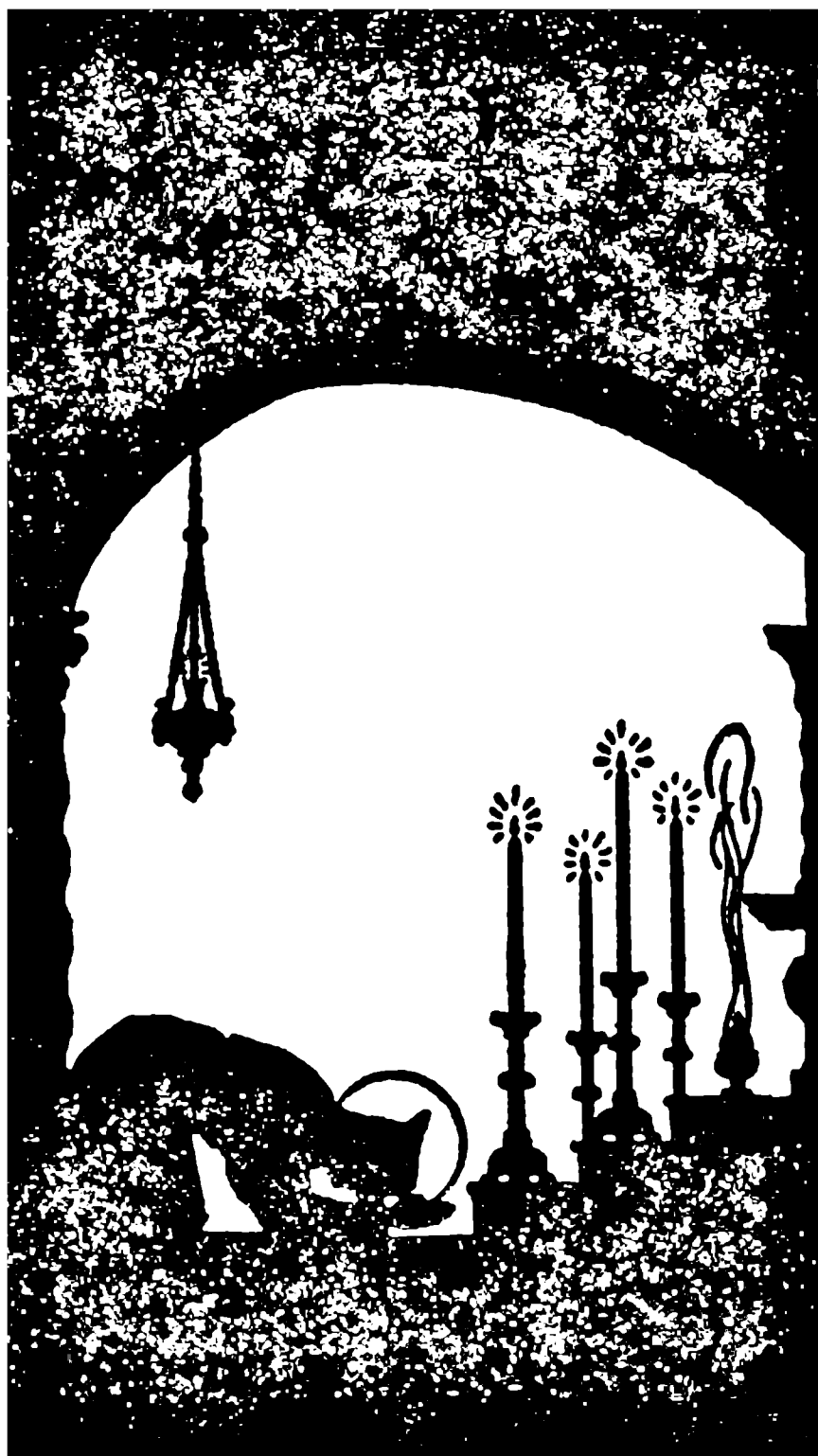
Sv. Štefana krásny dôkaz o pravdivom učení: "Ale pøonevác bol plný Ducha Svätého, pohliadol do neba, videl slávu Božiu a Ježiša stáť na pravici Božej, i riekol: Hl'a, vidím nebesá otvorené a Syna človeka stáť na pravici Božej." (Sk. ap. 7, 55.)

Ich svrchovaná zlosť: "Tu skríkli veľkým hlasom, zapchali si uši a oborili sa jednomysel'ne na neho. A vyhodili ho von z mesta a ukamenovali ho." (Sk. ap. 7, 56—57.)

Rozmýšľajme: "Prečo nechcú l'udia prijať pravdy Kristove, a poslúchať sv. Cirkev 'katolícku?" — Lebo ich duševný pokoj je rozvrátený: pýchou, neverou, náruživosťami, zlosťami.

Pokoj Kristov prijmi, aby si bol veriacim!

VI. POKOJ A NÁDEJ.

Čerpajme zo života Pána Ježiša: ducha pokoja a nádeje.

Sv. Písmo nám to takto podáva: “A riekol im zase: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás. Keď to riekol, vdýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. Ktorým odpustíte hriechy, odpúšťajú sa im, a ktorým zadržíte, zadržané sú.” (Ján 20, 21—23.)

Tiež sa často vraciame k tejto udalosti: “A hľ'a, doniesli mu porazeného, ležiaceho na posteli. Vtedy Ježiš, keď videl ich vieru, riekol porazenému: Dúfaj, synu, odpúšťajú sa ti tvoje hriechy!” A hľ'a, ktorí si zo zákonníkov riekli sami v sebe: Tento sa rúha. A keď videl Ježiš ich myšlienky, riekol: Načo myslíte zle vo svojich srdciach? Čo je ľahšie povedať: odpúšťajú sa ti hriechy, a či povedať: vstaň a choď? Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy — vtedy riekol porazenému: Vstaň, zdvihni si posteľ a id' domov. Tu vstal a odišiel do svojho domu. Keď to videly zástupy, zľakly sa a oslavovali Boha, ktorý dal takú moc ľuďom.” (Mat. 9, 2—8.)

Pán Ježiš, aby nespokojných a bojazlivých apoštolov uspokojil, hovoril im: *Pokoj vám!* Keď už mali ducha pokoja, až vtedy ich poslal: pokoj ohlasovať a pokoj udeľovať.

Kto môže druhému pomôcť? Ten, kto niečo má. Kto môže druhému duševne pomôcť? Ten, kto sám

duševný život vedie. Kto môže druhému o pokoji duševnom rozprávať? Kto sám ho má, a ktorý vie presvedčene: jaký je to veľký poklad človeka, — ako si ho treba zadovážiť, — a ako si ho treba silou udržiavať.

Život ľudský dokazuje, že keď je človek rozhorčený, rozčulený, nespokojný, s ním sa jednať nedá. Vtedy pravdám sa protiví, dobroty neprijme a na všetko má ducha protirečenia.

Roztrpčenému človeku darmo hovoríme o pravdách viery — jednoducho ich neprijme.

Roztrpčenému človeku darmo vysvetľujeme povinnosti — jednoducho ich neuzná.

Roztrpčenému človeku darmo predkladáme: slušnosti, ľudskosti a príkladnosti — ani to k sebe nepripustí.

Taký človek najprv musí sa ukludniť, uspokojiť, utíšiť . . . slovom nadobudnúť pokoj, až potom sa dá s ním jednať.

A kto to vie spraviť? Kto sa sám v takom duševnom stave nachádzal a sa sám úprimne prebojoval. Taký vie povedať zo svojej skúsenosti: Drahý bratku a drahá sestro, aj ja som sa v podobnom duševnom stave nachádzal a chvála Bohu, som sa prebojoval. 'Taký duševný stav otriasa nervami . . . ale spamätaj sa, utíš sa! Nie si ty sám. 'Nie si ty ani prvý, ani posledný. Kristus, Syn Boží, nad apoštolmi sa smiloval a ich uspokojil, — v mene Jeho, Jeho krásnym duchom, — uspokoj sa aj ty!

VII.

POKOJ A LÁSKA.

Krásny príklad pokoja a lásky nám predstavuje sv. Písmo v nasledujúcej udalosti, ktorá sa odohrala po vzkriesení Pána u jazera Tiberiatského:

“Boli spolu Šimon Peter a Tomáš, ktorý sa zovie Blíženec, a Natanael, ktorý bol z Kány Galilejskej, a synovia Zebedejovi a iní dvaja z jeho učeníkov. Riekol im Šimon Peter: Idem loviť ryby. Riekli mu: Pojďme aj my s tebou. Tedy vyšli a vstúpili do lode, a tej noci nechytli nič. A keď bolo ráno, stál Ježiš na brehu; ale učeníci nezbadali, že je to Ježiš. Riekol im teda Ježiš: Dietky, či máte čo zajesť? Odpovedali mu: Nie. Riekol im: Spustite sieť na pravú stranu lode a najdte. Spustili teda, a už nevládali ju vytiahnuť pre množstvo rýb. Tu riekol ten učeník, ktorého Ježiš miloval, Petrovi: To je Pán. Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, opásal sa odevom (lebo bol nahý) a skočil do mora. Iní tiež učeníci priplávali sa na lodi, neboli totiž d’aleko od zeme (len asi na dvesto lakťov) a ťahali sieť s rybami. A keď vystúpili na zem, videli rozložené žeravé uhlie a na ňom rybu i chlieb. Riekol im Ježiš: Prineste z rýb, ktoré ste teraz chytili. Tedy Šimon Peter vystúpil (na loď) a vytiahol na zem sieť, naplnenú stopäťdesiattroma veľkými rybami. A bárs ich toľko bolo, sieť sa neroztrhla. Riekol im Ježiš: Pod’te, obedujte. A nikto z obedujúcich neopovážil sa ho spýtať: Kto si ty? lebo vedeli, že je to Pán. Tu prišiel Ježiš a vzal chlieb a podával im, a podobne i

rybu. To už po tretie zjavil sa Ježiš svojim učeníkom, čo bol vstal z mŕtvych. A keď poobedovali, riekol Ježiš Šimonovi Petrovi: Šimone Jánov, miluješ ma viac, nežli títo? Riekol mu: Áno, Pane, ty vieš, že ťa milujem. Riekol mu: Pas baránky moje. Riekol mu zase: Šimone Jánov, miluješ ma? Odpovedal mu: Áno, Pane, ty vieš, že ťa milujem. Riekol mu: Pas baránky moje. Riekol mu po tretie: Šimone Jánov, miluješ ma? *Zarmútil sa Peter, že mu riekol po tretie: Miluješ ma? i povedal mu: Pane, ty všetko vieš, ty vieš, že ťa milujem.* Riekol mu Ježiš: Pas ovce moje.” (Ján 21, 1—17.)

Poznáme povahu Petrovu: bol prchlivý, čulý, ochotný, nestály, zbabelý, bojazlivý, kajúci a láskavý.

Pre Pána skočil do jazera — ale aj pochyboval v Pána; pre Pána až na smrť sa oduševňoval — ale dievky sa naľakal a Krista zaprel; pohľadom Krista dotknutý — aj horko plakal.

Aj jemu, ba môžeme povedať v prvom rade jemu znel veľkonočný pozdrav: “Pokoj vám!”

Kristus Pán Petra nezlomil, ale ho posilnil. Kristus Pán kajúceho Petra pred ostatnými apoštolmi nezahanbil, ale ho v úrade potvrdil.

Apoštolovia sv. Petrom neopovrhovali, ale si ho ctili a ho poslúchali.

Petrova duša dosť bola načatá a rozháraná: “I riekol Pán: “Šimone, Šimone, hľa, satan vypýtal si vás, aby vás preosieval ako pšenicu; ale ja prosil som za teba, aby neprestala tvoja viera: a ty, keď sa niekdy obrátiš, utvrdzuj svojich bratov.” (Luk. 22, 31—32.)

Ked' sa jeho duch utíšil, vtedy spokojne uvažoval: čo sa to s ním stalo, — jak d'aleko zablúdl, — jak hlboko klesol?

V spokojných chvíľach rozmyšľal o dobrotách Majstrových, o svojej nevďačnosti, o svojej nehodnosti.

To mu dodalo toho spokojného a poníženého ducha, že vedel napraviť svoje tajenie . . . svojim vyznaním lásky.

Trikrát ho vyzval Pán, aby sa osvedčil: “Šimone Jánov, miluješ ma viac nežli títo? Šimone Jánov, miluješ ma? Šimone Jánov, miluješ ma?”

A Peter trikrát sa osvedčuje: “Áno, Pane, ty vieš, že ťa milujem! Áno, Pane, ty vieš, že ťa milujem! Zarmútil sa Peter, že mu riekol po tretie: Miluješ ma? i povedal mu: *Pane, ty všetko vieš, ty vieš, že ťa milujem.*”

Vysvetlenie veršu Ján 21, 15.: “Spasiteľ trikrát kladie Petrovi tú istú otázku, aby ho Peter trikrát vyznal tak, ako ho trikrát zaprel.”

Peter duševne rozladený — trikrát zatajil Krista, — Peter duševne uspokojený — trikrát vyznal Krista.

Vo svojom nespokojnom duchu ukázal lásku ku hriechu, — a vo svojom spokojnom duchu ukázal lásku ku Pánu, odvolávajúci sa: “Pane, ty všetko vieš, ty vieš, že ťa milujem.” (Ján 21, 17.)

Ked' sme boli rozhorčení . . . ani naša myseľ nehľadala Pána Boha, ale hriech, protivenstvá a priestupky.

Ked' sme boli rozhorčení . . . ani náš rozum ne-

myslel na dobrodenia Božie, ale zahlbili sme sa do svojich urážok.

Ked' sme boli rozhorčení . . . v našom srdci nepanovala láska Božia, ale láska ku svojim nárúživostiam, láska ku ľuďom, láska ku svetu.

Ked' sme boli rozhorčení . . . naše ústa neospevovaly lásku Božiu, ale kydaly zo seba potupy a nepravosti.

Ked' sme boli rozhorčení . . . nekonali sme čo je spravodlivého pred Bohom, pred svojou dušou, pred bližným, — ale boli sme nepriateľmi všetkého svätého.

Až sme sa prebojovali, až sme sa uspokojili, až sme seba našli, až sme si v pokore všetko vyrovnali, až vtedy sme si vedeli vážiť príkazy lásky Božej.

“Milovať budeš Pána Boha svojho z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle, a zo všetkej svojej sily.” (Mat. 22, 37, Mark 12, 30.) Až vtedy sme si vedeli vážiť aj druhý hlavný príkaz: “Milovať budeš svojho bližného, jako seba samého.” (Mat. 22, 39.)

Duševný pokoj si udržiuj, aby si spravodlivo žil, jednal a choval sa!

VIII.

PÓKOJ A PONÍŽENOSŤ.

Pán Ježiš krásne nás poučil podobenstvom života: mýtnikom a farizejom.

“A riekol i niektorým, ktorí v sebe dôverovali, ja-ko spravodliví a ostatnými pohrdali, toto podobenstvo: Dvaja ľudia vstúpili do chrámu pomodliť sa: jeden farizej a druhý mýtnik. Farizej stál a sám u seba toto sa modlil: Bože, ďakujem ti, že nie som, ako ostatní ľudia, dráči, nespravodliví, cudzoložníci alebo jako i tento mýtnik. Postím sa dvakrát do týždňa, desiatky dávam zo všetkého, čím vládnam. Kdežto mýtnik stál zd'aleka, nechcel ani oči k nebu pozdvihnúť, ale bil sa v prsia a riekol: Bože, buď milostivý mne hrieš-nemu! Povedám vám: Osťúpil tento ospravodlivený do svojho domu a nie ten; *lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.*” (Luk. 18, 9—14.)

Duch farizeja: pýcha, nadutosť, do seba zal'úbe-nosť ešte i na svätom mieste, pohrdanie svojimi bliž-nými ešte i v chráme Božom, vychval'ovanie sa pred tvárou Božou, — cítil úprimne svoju nehodnosť na a v srdci ho zožieral nepokoj, aby ho nikto v jeho spravodlivosti neprevýšil.

Duch mýtnika: seba skúmal, svoj život porovnával s vôľou Božou, videl, že v mnohom nesrovnáva sa s vôľou Božou, — pokoril sa, cítil svoju nehodnotu pred távrou Božou, — cítil úúprimne svoju nehodnosť na svätom mieste, — úprimne to ľutoval a polepšenie

sl'uboval, — aj skutočne to dokázal.

Pán Ježiš, sudca živých i mŕtvych, skúmatel' ľadvín a sŕdc našich, pred ktorým nie je tieňu vrtkavosti, ani nie je brano ohľad na osoby, — On vyriekol súd: "Každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený."

Svätý Jakub apoštol odvoláva sa na výrok Pána Ježiša: "Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť." (Sv. Jakub 4, 6.)

Ponížený mýtnik — nadobudol pokoja a milosti.

Pyšný farizej — nenasýtil sa svojou pýchou.

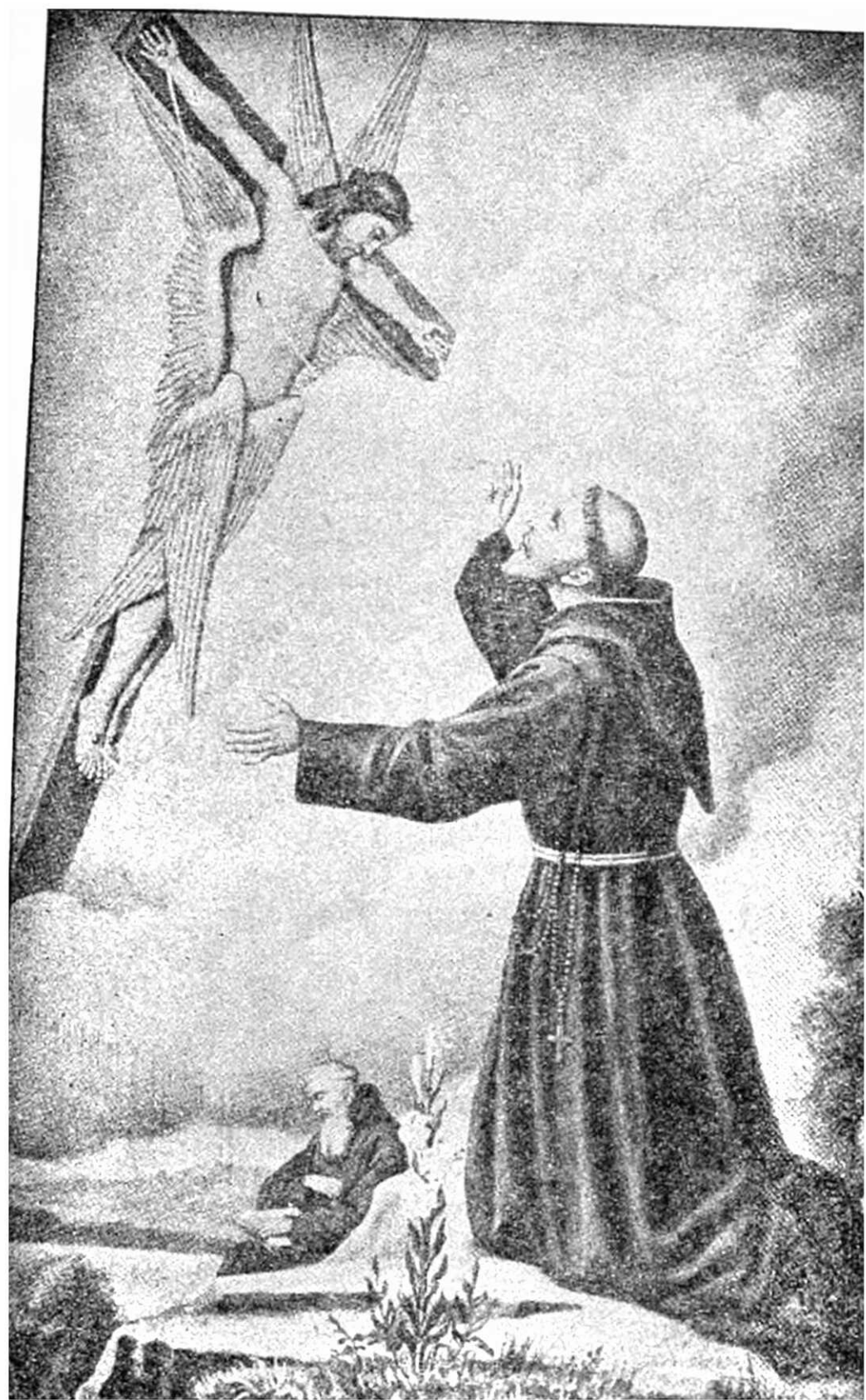
Keď sme sa dali nepokojom pýchy metať a hádzať, vtedy sme sa protivili pravdám viery, — povinnosti vôli Božej a sv. Cirkvi sme neprijali, — o svoje posväcovanie sme sa nestarali. Seba sme hľadali . . . ale sme sa sebou nenasýtili.

Pyšnému človeku darmo rozprávaš a dokazuješ — neprijme to.

Pyšný človek musí sa sám prebojovať, on sám musí sa ponížiť a podriaďiť, až tak nasleduje pokoj duše.

A keď nadobudol pokoj duše, vtedy: aj pravdy viery prijme, aj príkazy Božie a Cirkevné zachová, aj Sviatosti užívať bude.

Pokoj duševný si váž! Hnutia pýchy premáhaj!
Boh pokorným dáva milosť.

IX.

POKOJ A POKÁNIE.

Radi sa utiekame k udalosti: uzdravenie porazeného, lebo aj my sme porazení našimi hriechami, — lebo aj my trápime následkom našej hriešnosti duševnú rovnováhu, — lebo aj my následkom našich hriechov ležíme jako obety hriešnosti.

Radi očúvame tú stať sv. Evanjelia . . . lebo tými slovami kynie nám nádej odpustenia.

Radi sme, keď najdeme aj priateľskú dušu, ktorá nám pomôže v našich duševných i telesných biedach.

Sv. Evanjelium nám hovorí: "I vystúpil na loďku, preplaval sa a prišiel do svojho mesta. A hľa, doniesli mu porazeného, ležiaceho na posteli. Vtedy Ježiš, *keď videl ich vieru*, riekol porazenému: Dúfaj, synu, odpúšťajú sa ti tvoje hriechy. A hľa, ktorísi zo zákoníkov riekli sami sebe: Tento sa rúha. A keď videl Ježiš ich myšlienky, riekol: Načo myslíte zle vo svojich srdciach? Čo je ľahšie povedať: odpúšťajú sa ti hriechy, a či povedať: vstaň a choď? Ale, aby ste vedeli, že Syn človeka má moc na zemi odpúšťať hriechy, — vtedy riekol porazenému: Vstaň, zdvihni si posteľ a id' domov! Tu vstal a odišiel do svojho domu." (Mat. 9, 1—7.)

Porazený z úst samého Ježiša očul: "Dúfaj, synu, odpúšťajú sa ti tvoje hriechy!"

Pán Ježiš ho upozorňuje: "Netrať nádej, netrať duševnú rovnováhu, netrať pokoj, — ale dúfaj! Čiň pokánie, — polepši sa!"

Nám znie učenie sv. Cirkvi katolíckej: "V Cirkvi môžeme dostať odpustenie všetkých hriechov." (Katechizmus Spolku sv. Vojtecha, otázka 138.)

Toto učenie zakladá sa na slovách a na nariadení Kristových: "A riekol im zase: Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás. Keď to riekol, vdýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. Ktorým odpustíte hriechy, odpúšťajú sa im, a ktorým zadržíte, zadržané sú." (Ján 20, 21—23.)

Veľké dobrodenie Ježišove je nad nami — Jeho nekonečné milosrdenstvo.

On, najsvätejší, je k nám nekonečne milosrdný, prečo sme my ľudia nemilosrdní k samým sebe? Prečo trpíme nepokoj? Prečo sa duševne zožierame? Prečo nečiníme pokánia?

Hriešnosť nás znepokojuje, ale kajúcnosť nás uspokojuje.

Kristus kajúcich prijíma na milosť.

X.

POKOJ A PRENASLEDOVANIE.

Čo človeku veľmi ťažko padne? Prenasledovaným byť pre dobrotu, pre poriadok, pre statočnosť, pre spravodlivosť.

Ved' už prirodzený základ citu človeka káže: váž si dobrotu, — dobrotu dobrotou odplácaj, — váž si statočnosť!

Vyvříšiť sa nad dobrotou, dobrotu zlým odplácať, — statočnosť podceňovať, — šľachetnosť vysmievať, — ukazuje: neporiadok v sebe, neporiadok v prírodnom základe, neporiadok vo svojom svedomí!

A preca mnohí to vedia . a sú nezriadenými, neporiadnymi, nechcú dať kredit, uznanie statočnosti, prečo? Prečo? Čuj slová sv. Písma a uvažuj nad nimi: "A ponevác neprávosť sa rozmnoží, mnohým vystydne láska." (Mat. 24, 12.)

Pravá príčina je: nemajú sily, nemajú chrbtovej kosti, aby statočnosti sa pridŕžali a ju obhájili.

Len malá vrstva ľudí je na zemi, keď aj sú trochu protivne naladení, preca dajú statočnosti za pravdu!

Iné nepozostáva statočným ľuďom, jako utiekať sa k článkom viery a nimi sa otužovať.

Kristus hovorí: "Blahoslavení, ktorí trpia prenasledovanie pre spravodlivosť, lebo ich je kráľovstvo nebeské." (Mat. 5, 10.)

"Blahoslavení ste, keď vám budú zlorečiť a keď vás budú prenasledovať a lžive budú na vás hovoriť všetko zlé pre mňa." (Mat. 5, 11.)

“Radujte sa a plesajte, lebo vaša mzda je hojná v nebesách. Ved’ takto prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.” (Mat. 5, 12.)

“Bláhoslavení budete, keď vás ľudia budú nenávidieť, a keď vás vytvoria a potupia, a vyvrhnú vaše meno, ako zlé, pre Syna človeka.” (Luk. 6, 22.)

“Radujte sa v ten deň a plesajte; lebo hľa, vaša odplata veľká je v nebi; ved’ práve tak činievali ich otcovia prorokom.” (Luk. 6, 23.)

Pravdomluvné a uspokojujúce slová Pána Ježiša nám dobre padnú. On nazýva “Bláhoslavenými tých, ktorí trpia pre spravodlivosť, pre meno Jeho, pre Syna človeka.” — Je to spravodlivosť Božská!

Syn Boží nás uspokojuje: “Ich je kráľovstvo nebeské, — vaša odplata je veľká v nebi.” — Kedy?

Keď pre spravodlivosť Božiu spokojne trpieť budeme.

Keď trpíme pre svoje hriechy, — pre svoje poklesky, — pre svoju náтуру, — pre svoje nesriadenosti . . . len trpme z pokánia, aby sme spravodlivosti zadosť učinili. Týmto nadobudneme pokoj duševný.

Pokojom duševným ozdobení vieme spokojne uvažovať a na dobré veci sa odhodlávať.

Obdivom pozerám takú dušu, ktorá všetky svoje protivenstvá a ťažkosti znáša spokojným duchom a sladí si svoje spomienky s Pánom Ježišom, Božou spravodlivosťou a nebeským kráľovstvom.

XI.

POKOJ A DUŠEVNÉ BOJE.

Kristus nám hovorí: "Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie ako svet dáva, ja vám ho dávam. Nermúť sa srdce vaše, ani sa nestrachuj!" (Ján 14, 27.)

Tešíme sa, radujeme sa a presvedčení sme o slovách Kristových.

Čo nám dal svet, — telo, — a diabol, — keď sme ich poslúchli? Lákali nás, vábili nás, sľubovali rozkoše a radosti, vybájili nám pôžitky sveta, uisťovali nás o pokoji sveta, a v skutočnosti: čo nám dali? . . .

Dali nám klam dočasný, — hryzenie svedomia, — nespokojnosti, — a posmech.

Čo nám dal Kristus? Len čo sme do seba vstúpili, pokánie činili, obrátili sme sa úprimne, už sme na sebe cítili a zkusovali pravdivosť slov Kristových: "Svoj pokoj vám dávam!"

Stretáme sa aj so slovami Krista: "Nermúť sa srdce vaše, ani sa nestrachuj."

V pravom pokoji Kristovom sme sa cítili a uisťovali, ale po istom čase duševného pokoja, objavovaly sa duševné boje!

Náš duševný pokoj začaly napádať: boje proti Pánu Bohu, — boje proti Ježišu Kristu, — boje proti Sviatostiam, — boje proti svätým, — boje proti katólickej Cirkvi, — boje proti viere, nádeji a láske, — boje proti dobrotám, — boje proti ctnostiam, — boje proti vytrvanlivosti v dobrom atď'.

Na tie rozličné duševné boje, pokušenia, sa čudujeme a si hovoríme: “Čo sa to so mnou deje, — však som to predtým nemal?”

Drahá dušo! Najprv nám Pán dal vo svojej veľkej добрôte “svoj pokoj” a tomu sme sa veľmi tešili.

Teraz? Keď nás nadišly duševné boje, pokušenia . . . teraz máme možnosti preukázať obetavú lásku: “Pane, ja Ťa milujem, vytrvám pri Tebe, keď aj musím bojovať.”

Prichádzajú na nás duševné boje, — znepokojujú nás pokušenia, strašia nás duševné predstavy, nervy nám hrajú obrazy, — nálada nás tlačí, — toto ani jedno nie je hriechom, ale je to len duševným bojom.

Tento duševný boj . . . by nás chcel nastrašiť, o duševný pokoj orabovať, do malomysel'nosti vohnať, a pomaly do hriechu priviesť!

Kristus nám hovorí: “Nermúť sa srdce vaše, ani sa nestrachuj!”

Kristus nám káže: “Nebáť sa duševného boja, a duševný pokoj netradiť.”

Keď nás napáda duševný boj, — pokorme sa pred Pánom a hovorme: “Pane, buď mi milostivý! Ja to nechcem! — Keby si ma opustil, viem, kam by ma viedla moja cesta . . . V Teba, Pane, dôverujem, a nebudem zahanbený na veky.”

Tie duševné neprijemnosti znášajme v duchu pokory: za odpustenie svojich hriechov a za obrátenie hriešnikov.

Pri Pánu zostaňme a duševný pokoj si udržiame!

XII.

POKOJ A VÍTAZSTVO.

Čo si prajeme? Pokoja a víťazstva!

V prvom rade prajeme si, aby sa v nás udomácnil pokoj Kristov. "Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie ako svet dáva, ja vám ho dávam." (Ján 14, 27.)

Potom v pokoji Kristovom prebývajúci úfame si dobyť víťazstva.

V pokoji Kristovom prebývajúci pozeráme na svet, jako na miesto nášho časného prebývania a pripravovania sa k večnej sláve, — na svoje telo, jako na príbytok a spolupracovníka svojej duše, — na ľuďi jako na spolupracovníkov a dobývatel'ov večnej slávy.

V pokoji Kristovom prebývajúci nel'akáme sa žiadneho duševného boja, ale smelo ho prebojujeme. Sv. Terezia, zakladateľka, hovorí: "Jako k duševnému životu potrebná je pokora, tak aj k duševnému životu potrebná je smelosť, duševná sila, aby sme útoky pokušenia odrážali."

V pokoji Kristovom prebývajúci uznávame volanie a poučenie Krista Pána: "Pod'te ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ste obťažení a ja vás občerstvím. Vezmite na seba moje jarmo, a učte sa odo mňa; lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoje duše. Ved' moje jarmo je príjemné a bremeno moje je ľahké." (Mat. 11, 28—30.)

V pokoji Kristovom prebývajúci uznávame naše povolanie a povinnosť: "Jestli chce kto za mnou ísť,

nech zapre sám seba a vezme svoj kríž a nasleduje ma.” (Mat. 16, 24.)

V pokoji Kristovom prebývajúci vieme sa vložiť do bojovného ducha: za česť a slávu Božiu, za spásu a na záchranu bližných, — na základe slov Pána Ježiša: “Nemyslite si, že som prišiel pokoj uviesť na zem; neprišiel som uviesť pokoj, ale meč.” (Mat. 10, 34.)

V pokoji Kristovom žijúci smelo sa dávame do práce a do boja v nádeji istého víťazstva so svätým Pavlom hovoriaci: “Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Ostatne odložená mi je koruna spravodlivosti, ktorú mi dá Pán v ten deň, ako spravodlivý sudca, ale nielen mne, lež i tým, ktorí milujú jeho príchod.” (II. Tim. 4, 7—8.)

V pokoji Kristovom žijúci slovami sv. Písma sa potešuje: “Blahoslavený muž, ktorý bol najdený bez poškvرنy, a ktorý neišiel za zlatom, ani neúfal v peniazoch a pokladoch. Kto je on, a budeme ho chváliť? Lebo učinil divné veci v živote svojom. Ktorý je v tom vyzkúšaný a dokonalý, ten bude mať slávu večnú: ktorý mohol prestúpiť a neprestúpil; činiť zlé a neučinil. Preto sú uistené jeho statky v Pánovi, a almužny jeho oznamovať bude všetka obec svätých.” (Sirach 31, 8—11.)

V pokoji Kristovom žime a verne pracujme, lebo Kristus hovorí: “Veru, povedám vám, že vy, ktorí ste ma nasledovali, — obsiahne stokrát toľko a obdrží život večný.” (Mat. 19, 28—29.)

OBSAH;

Pokoj ľud'om dobrej vôle!.....	5
Sv. František a pokoj	7
Učenci Pána a pokoj	12
Pokoj vám!	15
Pokoj a viera	18
Pokoj a nádej	22
Pokoj a láska	24
Pokoj a poníženosť	28
Pokoj a pokánie	31
Pokoj a prenasledovanie	33
Pokoj a duševné boje	35
Pokoj a víťazstvo	38

Ak ešte neodberáte _____
LISTY SV. FRANTIŠKA_____
predplat'te si ich ešte dnes!_____

Listy Svätého Františka vychádzajú mesačne už štvrtstoročia. Vydávajú ich Slovenskí Františkáni pre Slovákov-katolíkov. Je to najkrajší slovenský náboženský časopis v Amerike a nemal by chybovať ani v jednej slovenskej katolíckej domácnosti. Píšte si pre číslo na ukážku a radi vám ho pošleme. Potom si ho pozorne prečítajte a dajte ho priateľovi, aby aj on mal radosť. Predplatné je len \$1.50 na celý rok. Listy adresujte:

SLOVAK FRANCISCAN FATHERS
232 S. Home Avenue, Pittsburgh 2, Pa

U Slovenských Františkánov dostanete nasledovné knihy:

Chváľme Boha..\$2, v kož. väzbe so zlatorezom	\$3.00
Regula Tretieho Rádu.....	2.50
Bolesti Božského Srdca.....85c a.....	1.00
Malé Hodinky	4.00
Rímsko-Katolícky Misál (omšová kniha).....	5.00
Sväté Písmo v Obrazoch.....	6.50

Novény a pre pobožnosti:

Svätá Anna: Jej život a zázraky, s novénou.....	.25
Svätý Anton: Pobožnosť k jeho úcte.....	.15
Cesta Svätého Kríža (františkánsky spôsob)....	.10
9-Dňová Pobožnosť k úcte sv. Františka Seraf.	.15
Panna Mária Fatimská	.15
Sv. Jozef: Novéna k jeho pocte.....	.15
Litánie (17 obľúbených litánií).....	.25
Novéna k Božskému Srdcu	.15
Odpustkové Vzdychy a Modlitby.....	.25
Omša svätá: Obeta Nového Zákona.....	.10
15 minút po sv. Prijímaní (angl. alebo slov.)....	.10
Pútnická Pieseň	.10
Sedem Kajúcich Žalmov	.10
Pohrebná sv. Omša	.05
Sv. Terezka Ježiškova	.20
Sv. Hodina s Pánom Ježišom.....	.25
Troj-Hodinová Pobožnosť na Veľký Piatok.....	.25
Tajomstvá sv. Ruženca (angl. alebo slovenské)	.15
Srdce Dieťaťa	.25
Moja Drahá Mamičko	.25